

Marissa Widdison

kirkon lehdet
Perustuu tositapahtumaan

*”Kun kasvan, käydä saanhan Mä kerran temppeliin”
(Lasten laulukirja, s. 99).*

Gioele ja Michele katselivat rakennustyömaata kadun toisella puolen. He näkivät paljon teräspalkkeja ja sementtikerroksia.

”Se ei vielä näytä paljonkaan temppeliltä”, Gioele sanoi.

”Mutta jonain päivänä näyttää”, Michele vastasi.

Tämä oli ensimmäinen kerta, kun veljekset olivat nähneet paikan, johon Rooman temppeliä rakennettiin. Vielä nyt heidän perheensä oli mentävä aina Sveitsiin saakka päästäkseen temppeliin. Mutta tämä uusi temppeli oli vain puolen tunnin matkan päässä heidän kotoaan!

Seurasimme Rooman temppelin VALMISTUMISTA

Michele ja Gioele katselivat, kun suuret keltaiset kauha-kuormaajat siirsivät hiekkakasoja.

”Tuonne taitaa tulla yksi torneista”, Michele sanoi osoittaen kohtaa lähellä rakennuksen etuosaa.

Gioele nyökkäsi. ”Katso! Papà tulee”, hän sanoi. Heidän isällään oli tavallinen työasunsa – kirkkovaatteet ja valkoinen suojakypärä. Hän oli temppelissä työssä sähköinsinöörinä. Pojista oli mukavaa kuulla siitä, mitä töitä hän teki siellä kunakin päivänä. Yhtenä päivänä hän esimerkiksi kertoi heille, että Kristus-patsas oli saapunut. Erään toisen kerran hän kertoi heille kastealtaasta.

Sinä iltana Michele piti huolen siitä, että hän rukouksessaan kiitti taivaallista Isää temppelistä. Hänellä oli lämmin olo aina kun hän rukoili siitä.

Viikot kuluivat. Kaarevat temppelin seinät peitettiin lujalla kivellä, ja kaksi korkeaa tornia kohosi kohti taivasta. Lähelle rakennettiin pieni vierailukeskus. Aina silloin tällöin Gioele ja Michele kävivät temppelillä painamassa kasvonsa ikkunaa vasten, jotta he näkisivät, mitä oli muuttunut.

Sitten yhtenä päivänä he saivat iloisen yllätyksen.

”Haluaisitteko nähdä, kun enkeli Moronin patsas nostetaan temppelin huipulle?” äiti kysyi. Kaikki rakennustyöläisten perheet oli kutsuttu katsomaan sitä.

Gioele ja Michele saattoivat tuskin uskoa sitä. He olivat aivan innoissaan!

Seuraavana aamuna he pukivat ylleen valkoisen paidan ja solmion. He kävelivät temppelin ympäri muiden perheiden kanssa. He saivat jopa ottaa kuvan, jossa oli kultainen enkeli Moroni. Se oli valtava!

Sitten työläiset alkoivat siirtää patsasta. Gioele katseli, kun valtava nosturi nosti varovasti enkeli Moronin yhden temppelitornin huipulle. Ylhäällä surisi robottilennokki kuvaamassa sitä videolle. Se oli tosi jännää!

Gioele ajatteli kaikkia ihmisiä, jotka saisivat tietää kirkosta käymällä temppelialueella. Hän mietti, kuinka monet ihmiset menisivät siellä naimisiin ja kuinka ihmiset menisivät kastettavaksi ihmisten puolesta, jotka olivat kuolleet.

”Nyt se näyttää temppeliltä”, hän sanoi veljelleen. Michele nyökkäsi hymyillen.

Veljeksistä tuntui hyvältä. He odottivat innoissaan, että pääsisivät pian sisälle temppeliin! Heidän todistuksensa kasvoi rakennuksen valmistumisen myötä. ●

Rooman temppeli vihitaan 10.-12. maaliskuuta!

